

Kolding Folkeblad.

Nr. 24.

Mandag den 29. Januar 1900.

29. Aarg.

Valgmenighedskirken i Askov.

Naar man fra Vejen St. nærmer sig Askov, ser man snart Valgmenighedskirkens Taarn, og saaledes paa Afstand tager det sig højt og rankt ud; først naar man kommer helt til Askov, ser man hele Kirken, og det er nærved, at Taarnets Anseelse taber lidt ved at ses sammen med det noget kolossale Kirkeskib. Man maa dog ikke nøjes med at se det fra den sydlige Side; thi fra Vest og Nord kommer Taarnet igjen til sin Ret. Det er fra Grunden til det øverste af Korset 33½ Alen højt, hver af dets Sider 5 Alen, og bygget ind i Hovedskibets nordvestlige Hjørne ses kun det øverste af Taarnet. Det lidt udbuede Spir minder i sin Form noget om den middelalderlige Bispehue og forskønner sikkert mere, end om dets Sider og Hjørner havde været retlinjede.

Valgmenighedskirken i Askov

Naar man fra Vejen St. nærmer sig Askov, ser man snart Valgmenighedskirkens Taarn, og saaledes paa Afstand tager det sig højt og rankt ud; først naar man kommer helt til Askov, ser man hele Kirken, og det er nærved, at Taarnets Anseelse taber lidt ved at ses sammen med det noget kolossale Kirkeskib. Man maa dog ikke nøjes med at se det fra den sydlige Side; thi fra Vest og Nord kommer Taarnet igjen til sin Ret. Det er fra Grunden til det øverste af Korset 33½ Alen højt, hver af dets Sider 5 Alen, og bygget ind i Hovedskibets nordvestlige Hjørne ses kun det øverste af Taarnet. Det lidt udbuede Spir minder i sin Form noget om den middelalderlige Bispehue og forskønner sikkert mere, end om dets Sider og Hjørner havde været retlinjede.

Den øvrige Kirkebygning bestaar af Hovedskibet, hvortil slutter sig Koret og to Sideskibe. Kirken er opført af røde Mursten. Vi lægge Mærke til, at der i Skifer-taget er usædvanlig mange Vinduer, vistnok 6 paa hver Side, og i Muren mellem Hoved- og Sideskibenes Tag ser man paa hver Side en Række smaa, rundbuede Vinduer. Forneden — i Sideskibenes Ydermure — er der kun nogle smaa, firkantede Huller, hvor en Rude, 6—8 Tommer bred og høj kan faa Plads; men her er det Bestemmelsen, at der skal indsættes kulørt Glas, og disse tjene altsaa mere til Prydelse end til at skaffe Lys.

Men vi maa se Kirken indvendig og komme saa gjennem en aaben Portal i den vestre Gavl til Indgangsdøren, der fører umiddelbart ind i Kirken. Idet vi træde ind, standse vi maaske lidt, for at det første Indtryk kan fæstne sig; det er ingen almindelig Landsbykirke. De to Rækker røde Murstenspiller, som bære Midterskibet, Buerne mellem Pillerne og Sideskibenes halvdulgte Rum minde lidt om de gamle Domkirker; men det noget højere liggende Kor kalder. Vi gaa frem i den 3 Alen brede Hovedgang, se tilbage og opdage, at over Indgangen, hvor der er indrettet et Loft, er der især rigeligt med Buer. Pillerne gjennem Kirken er prydet med tilhugne Granit-Konsoller, og opad hver Pille en halvrund Søjle for at bryde Fladen. Den Ængstelse for at møde sædvanlig Ensformighed, bliver man strax befriet for ved at træde ind i Askovkirken. Men, som sagt, Koret kalder. Opad to Trappetrin, og vi staa i Kirkens allerhelligste, foran det smukke om end tarvelige Alter; her er intet Kunstmaleri — kun et smukt forarbejdet Egetræskors; men paa Alterbordets Forside er der paa drueblaa Grund malet et Mærke, der skal være et gammelt Tegn for Jesusnavnet, desuden en Række hvide Liljer og nederst nogle hvide Roser. Langs Hjørnerne ser man en Række Hvedeax og

Den øvrige Kirkebygning bestaar af Hovedskibet, hvortil slutter sig Koret og to Sideskibe. Kirken er opført af røde Mursten. Vi lægge Mærke til, at der i Skifer-taget er usædvanlig mange Vinduer, vistnok 6 paa hver Side, og i Muren mellem Hoved- og Sideskibenes Tag ser man paa hver Side en Række smaa, rundbuede Vinduer. Forneden - i Sideskibenes Ydermure - er der kun smaa, firkantede Huller, hvor en Rude, 6-8 Tommer bred og høj kan faa Plads; men her er det Bestemmelsen, at der skal indsættes kulørt Glas, og disse tjene altsaa mere til Prydelse end til at skaffe Lys.

Men vi maa se Kirken indvendig og komme saa gjennem en aaben Portal i den vestre Gavl til Indgangsdøren, der fører umiddelbart ind i Kirken. Idet vi træde ind, standse vi maaske lidt, for at det første Indtryk kan fæstne sig; det er ingen almindelig Landsbykirke. De to Rækker røde Murstenspiller, som bære Midterskibet, Buerne mellem Pillerne og Sideskibenes halvdulgte Rum minde lidt om de gamle Domkirker; men det noget højere liggende Kor kalder. Vi gaa frem i den 3 Alen brede Hovedgang, se tilbage og opdage, at over Indgangen, hvor der er indrettet et Loft, er der især rigeligt med Buer. Pillerne gjennem Kirken er prydet med tilhugne Granit-Konsoller, og opad hver Pille en halvrund Søjle for at bryde Fladen. Den Ængstelse for at møde sædvanlig Ensformighed, bliver man strax befriet for ved at træde ind i Askovkirken. Men, som sagt, Koret kalder. Opad to Trappetrin, og vi staa i Kirkens allerhelligste, foran det smukke om end tarvelige Alter; her er intet Kunstmaleri - kun et smukt forarbejdet Egetræskors; men paa Alterbordets Forside er der paa drueblaa Grund malet et Mærke, der skal være et gammelt Tegn for Jesusnavnet, desuden en Række hvide Liljer og nederst nogle hvide Roser. Langs Hjørnerne ser man en Række Hvedeax og

paa Endefladerne Vinløv med Drueklaser — alt er naturligvis Symboler. — Nederst i Koret ved den nordre Side staar Døbefonten, smukt udhugget i fin Granit, hvilende paa 3 Kugler, ogsaa af Granit, og udvendig prydet med en rundtløbende, udhugget, bølgende Linje. For at de, der bære Børn over Daaben, ikke uforvarende skal træde ned ad Trappetrinene ved at gaa tilbage fra Døbefonten, er der anbragt en Slags Rækværk, hvori man ser nogle lueforyldte Tunger, der kan minde om de Ildtunger, som første Pinsedag satte sig paa Apostlene; neden under ser man nogle Skinner i Bølgeform, der lede Tanken hen paa Vandbølgen. Lige over for Døbefonten, ved den søndre Side af Koret, staar Prædikestolen, ligeledes hvilende paa tre Kugler.

Lysset kommer, som før antydet, ned fra oven, dels gennem de smaa, rundbuede Vinduer oppe under Loftet, der er 12½ Alen over Gulvfladen, og dels gennem Loftet. Ja, nu studser man; men Loftet er virkelig af Glas, hvorigjennem Lyset fra de mange Tagvinduer trænger ned i Kirken.

Kirken har ca. 450 Siddepladser, dels i Hoved-, dels i Sideskibene, magelige og behagelige Bænke. Pillerne saa vel som Ydermurene indvendig er uden Kalkpuds, og de røde Mursten ses overalt. Vi lægge Mærke til, at der er Rister i Gulvet under Bænkene og saa at vide, at her igjennem gaar den kolde Luft fra Kirken til Varmeapparatet, der har Plads nederst i Taarnet, op igjennem hvilket Skorstenen er bygget.

En lille Tur op i Taarnet. Op ad en Vindeltrappe komme vi først til det før omtalte Loft over Indgangen, her er to Bænke, og her kunde med god Vilje blive Plads for et lille Orgel. Men op til Klokkeren, der skal være skænket af en Ven af Valgmenighedssagen og Askov; det er en Staalklokke, støbt i Tyskland, og den bærer den smukke Indskrift:

„Kirkeklokke mellem ædle Malme,
mageløs er for mit Hjærte du“,

taget af Grundtvigs Kirkeklokke-Sang.

Snart vil dens Toner lyde ud over Egnen og kalde til Tak og Bøn saa vel i Hjemmene som i Kirken; snart vil Ord og Toner fylde Rummet indenfor disse Mure; maatte de synke dybt ned i Hjerternes Indre.

X.

paa Endefladerne Vinløv med Drueklaser - alt er naturligvis Symboler. - Nederst i Koret ved den nordre Side staar Døbefonten, smukt udhugget i fin Granit, hvilende paa 3 Kugler, ogsaa af Granit, og udvendig prydet med en rundtløbende, udhugget, bølgende Linje. For at de, der bære Børn over Daaben, ikke uforvarende skal træde ned ad Trappetrinene ved at gaa tilbage fra Døbefonten, er der anbragt en Slags Rækværk, hvori man ser nogle lueforyldte Tunger, der kan minde om de Ildtunger, som første Pinsedag satte sig paa Apostlene; neden under ser man nogle Skinner i Bølgeform, der lede Tanken hen paa Vandbølgen. Lige over for Døbefonten, ved den søndre Side af Koret, staar Prædikestolen, ligeledes hvilende på tre Kugler.

Lyset kommer, som før antydet, ned fra oven, dels gennem de smaa, rundbuede Vinduer oppe under Loftet, der er 12½ Alen over Gulvfladen, og dels gennem Loftet. Ja, nu studser man; men Loftet er virkelig af Glas, hvorigjennem Lyset fra de mange Tagvinduer trænger ned i Kirken.

Kirken har ca. 450 Siddepladser, dels i Hoved-, dels i Sideskibene, magelige og behagelige Bænke. Pillerne saa vel som Ydermurene indvendig er uden Kalkpuds, og de røde Mursten ses overalt. Vi lægge Mærke til, at der er Rister i Gulvet under Bænkene og saa at vide, at her igjennem gaar den kolde Luft fra Kirken til Varmeapparatet, der har Plads nederst i Taarnet, op igjennem hvilket Skorstenen er bygget.

En lille Tur op i Taarnet. Op ad en Vindeltrappe komme vi først til det før omtalte Loft over Indgangen, her er to Bænke, og her kunde med god Vilje blive Plads for et lille Orgel. Men op til Klokkeren, der skal være skænket af en Ven af Valgmenighedssagen og Askov; det er en Staalklokke, støbt i Tyskland, og den bærer den smukke Indskrift:

„Kirkeklokke mellem ædle Malme,
mageløs er for mit Hjærte du“,
taget af Grundtvigs Kirkeklokke-Sang.

Snart vil dens Toner lyde ud over Egnen og kalde til Tak og Bøn saa vel i Hjemmene som i Kirken; snart vil Ord og Toner fylde Rummet indenfor disse Mure; maatte de synke dybt ned i Hjerternes Indre.

X.